

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่ประเทศไทยเปลี่ยนแนวทางการเมืองการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาสู่ระบอบประชาธิปไตย เมื่อ ปี พ.ศ. 2475 ก็ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ยกเป็น 3 ส่วน กล่าวคือ การบริหารราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งต่างก็ทำหน้าที่บริหารราชการด้วยความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผลการดำเนินงานทั้ง 3 ส่วนข้างต้นจะสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ประเทศชาติและประชาชน (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539 : 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งของการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ที่ เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้มีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล โดยการยกฐานะขึ้นจากสภาตำบลและเมืองการบริหารส่วนตำบลรวม ทั้งสิ้น 6,747 แห่ง ทั่วประเทศโดยแยกเป็นการจัดตั้งในปี พ.ศ. 2538 จำนวน 617 แห่ง ในปี พ.ศ. 2539 จำนวน 2,143 แห่งในปี พ.ศ. 2540 จำนวน 3,637 แห่ง และในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 350 แห่ง (พะยอม วงศ์สารศรี, 2534 : 56) จึงนับได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ครอบคลุมทุกจังหวัดของประเทศ มีอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาตำบลทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมประเพณี ตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ตามกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง (อังคณา วงษ์นอก, 2547 : 1)

การออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 นับว่า เป็นก้าวแรกของรัฐบาล ในการที่จะส่งเสริมการกระจายอำนาจและการปกครองไปสู่ประชาชน

ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรประชาชน เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และเป็นไปตามกระแสการหันเหในระดับสากลที่เน้นการวางรากฐานของประชาธิปไตยให้มั่นคง การกระจายอำนาจสู่องค์กรระดับชุมชนเป็นแนวคิดที่ถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ(สถวนันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2540 : 2) ซึ่งถือว่ามีผลการกระจายอำนาจการปกครองขึ้นพื้นฐานของประเทศไทย โดยแท้จริง อันเป็นการตอบสนองนโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลคณะมนตรีประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งที่จะให้อำนาจในการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นเองมีความสามารถในการบริหารงานที่แก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง ในขอบเขตและหน้าที่ โลกใหม่คือองค์ความรู้ที่ชื่นชอบจากทฤษฎีราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เหมือนเช่นในอดีต ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัว ในการดำเนินการบริหารงาน ให้มีความเจริญก้าวหน้าและตรงกับความต้องการของราษฎรในตำบลได้อย่างดีถ้วน (ภาคภูมิ โภชนกุล, 2541 : 2)

จึงกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการปรับเปลี่ยนมาจากสภาตำบล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจำกัด และอาจมีจุดอ่อนที่ไม่มีการระดมเอาใจของตนเอง ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในตำบลเป็นไปด้วยความล่าช้า ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นรัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายที่กระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐาน คือ ตำบล เพื่อให้เป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบลและเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับตำบลให้มีความคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีทรัพยากรในการบริหารงานเป็นของตนเอง จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นทั่วประเทศ โดยมีลักษณะพิเศษ คือ มีอิสระในการบริหารงาน และ มีความเป็นนิติบุคคล รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการบริหารงานให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ชัดเจนในการพัฒนาตำบล โดยการให้อำนาจอิสระในการจัดหางบประมาณรายจ่าย อำนาจอิสระในการออกข้อบัญญัติตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตตำบลที่ไม่ขัดกับกฎหมาย และอำนาจอิสระในการจัดเก็บรายได้ของตนเอง คือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีไร่ยา เป็นต้น

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหาร โดยตรง การดำเนินการกระจายอำนาจการปกครอง ในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุด มีจำนวนมากที่สุด และเป็นองค์กรที่รับผิดชอบพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน อันถือว่าเป็นรากฐานสำคัญของกรมการปกครองประเทศนั้น อยู่ในความสนใจของหลายฝ่ายทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายข้าราชการประจำ นักวิชาการ ตลอดจนประชาชน โดยทั่วไป โดยคาดหวังว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง บรรลุเป้าหมายตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการภายใต้กฎหมายบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดแผนงานและกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างสอดคล้องและตรงตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา องค์การบริหารส่วนตำบลยังประสบปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดในการบริหารงานหลายประการ เช่น ขาดงบประมาณในการบริหารงาน ทั้งนี้ เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กำหนดรายได้ไว้เพียงอย่างเดียว กล่าวคือพิจารณาจากสภาตำบลที่มีรายได้ย้อนหลัง 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ก็สามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ และผู้บริหารขาดความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งที่มาจากฝ่ายการเมือง คณะกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและในส่วนพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ ส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ ขาดความเข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนเอง ขาดความเข้าใจในเรื่องกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและหนังสือสั่งการ (สถาบันดำรงราชานุภาพ. 2542 : 101)

จะเห็นได้ว่า การปกครองในระบบประชาธิปไตยมีหลักการกระจายอำนาจเป็นหัวใจสำคัญและสำคัญที่สุด คือ การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่ออยู่ทุกตำบลทั่วประเทศและมีความใกล้ชิดกับประชาชนระดับรากแก้วมากที่สุด และโดยกฎหมายได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ต้องทำ 9 ประการ ซึ่งมีผลต่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน จึงสามารถกล่าวได้ว่า

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กฎหมายกำหนดจึงเป็นเครื่องชี้วัดว่าท้องถิ่นได้รับการพัฒนามากเพียงใด

องค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นหน่วยงนบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 องค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลาง มีหน่วยงานให้บริการแก่ประชาชน ในด้านการให้บริการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งส่วนราชการตามนโยบายการบริหารงานทั้งหมด 7 ส่วน ได้แก่ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่วนสวัสดิการสังคม และส่วนส่งเสริมการเกษตร มีหมู่บ้านเขตการปกครองจำนวน 11 หมู่บ้าน พื้นที่ 55.93 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากร จำนวน 5,814 คน มี 1,224 หลังคาเรือน จำนวนสมาชิกหมู่บ้านละ 2 คน จำนวน รวม 22 คน จำนวนพนักงาน 17 คน งบประมาณประจำปี 2550 จำนวน 20,500,000 บาท

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าพื้นที่และจำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลางมีมาก แต่งบประมาณในด้านการบริหารงานมีน้อย ประกอบทั้งภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารงานตามแผนพัฒนาต่างๆ มีมากกว่าวงงบประมาณที่ค่อนข้างจำกัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยความพึงพอใจของประชาชนมากน้อยเพียงใดต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ภายใต้อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ตามอำนาจหน้าที่อันประกอบไปด้วย ด้านการ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำทางบก ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรี เต็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานวิจัยจะเป็นผลงานที่นำข้อถ้อย ในการนำเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลางและองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ได้พิจารณานำไปเป็นทางเลือกในการ

ดำเนินการจัดการบริหารงานพร้อมทั้งนำไปปรับปรุงและแก้ไขใญ่หาเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ
ต่อประชาชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่แตกต่างกันจำแนกตามเพศ
อายุ และระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความพึงพอใจของประชาชนที่เพศ อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกันมีระดับ
ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุม
พิสัย จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้
ดังนี้

1. พื้นที่ศึกษา ได้แก่ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

2. ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร อายุ 18 ปีขึ้นไป ครึ่งเรือนละ 1 คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1,224 ครึ่งเรือน(เจ้าหน้าที่ทะเบียนราษฎร อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. 2551 :15)

3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร อายุ 18 ปีขึ้นไป ครึ่งเรือนละ 1 คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 301 ครึ่งเรือน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณตามสูตรของทาโรยามานะ (Yamané, T. 1973 : 737)

4. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1 เพศ

4.2 อายุ

4.3 ระดับการศึกษา

5. ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 จำนวน 9 ประการ ดังนี้

5.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำทางบก

5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

5.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

5.6 ส่งเสริมการพัฒนาดิน น้ำ ป่าต้นน้ำ การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.7 คุ้มครอง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี

5.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควรผู้วิจัยใช้น้ำที่ 8 ประการ เพราะประการที่ 9 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่เกิดจากการตอบสนอง ในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ อาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบภายใต้สถานการณ์ การทำงานการให้บริการของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วน ตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในทะเบียนราษฎร คร่าวเดือนละ 1 คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม จัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ของตนเอง

4. การดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การปฏิบัติงานตาม หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามอำนาจ หน้าที่ ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกอย่างเท่าเทียมกัน จัดให้มี และบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกอย่างรวดเร็วทันเวลา จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก อย่างเพียงพอ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีและบำรุงรักษา ทางน้ำ และทางบกอย่างทั่วหน้า

4.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะ มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะและรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเท่าเทียมกัน การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะและรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างรวดเร็วทันเวลา การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะและรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะและรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะและรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างทั่วหน้า

4.3 ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่ออย่างเท่าเทียมกัน การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่ออย่างรวดเร็วทันเวลา การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่ออย่างเพียงพอ การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่ออย่างต่อเนื่อง และการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่ออย่างทั่วหน้า

4.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเท่าเทียมกัน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างรวดเร็วทันเวลา การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างต่อเนื่อง และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างทั่วหน้า

4.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอย่างเท่าเทียมกัน การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วทันเวลา การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงานด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอย่างทั่วหน้า

4.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุอย่างเท่าเทียมกัน การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วทันเวลา การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุอย่างเพียงพอ การส่งเสริมพัฒนาสตรี

เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง และการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุอย่างก้าวหน้า

4.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ การคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเท่าเทียมกัน การคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็วทันเวลา การคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอ การคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และการคุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างก้าวหน้า

4.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงาน ดังนี้ การบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน การบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นอย่างรวดเร็วทันเวลา การบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นอย่างเพียงพอ การบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นอย่างก้าวหน้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนบทศที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเสนอผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนกลาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น